

»Kvindevalgret« — ansøgt om at faa Lov til at praktisere som Sagførere. Appelretten har nu afvist Andragendet med den Motivering, at det ikke var »Skik og Brug«. — Kvinder har ikke tidligere været Sagførere, ergo kan de heller ikke blive det i Fremtiden, synes Dommen at sige!

Endnu mærkeligere er en Udtalelse af Appelrettens Aktor, Sir Robert Finlay, der gav som Grund for Afslaget, at de mandlige Dommere og Advokater vilde blive paavirkede af de kvindelige Sagføreres Skønhed. Udtalelsen er unægtelig ret kompromiterende for den engelske Dommer- og Advokatstand, men da den stammer fra et højstaaende Medlem af selve Standen, maa man jo gaa ud fra, at den er rigtig. Forøvrigt minder den om Muhamedanernes Princip: at Kvinder bør holdes indespærrede, for at Mænd ikke skal falde i Fristelse!

Som bekendt har mange engelske Suffragetter besluttet, at de ikke vil holde stort Tjenerskab, købe nye Selskabskjoler og lignende, før Kvinderne har faaet Valgret. De Penge, som herved spares, sender de til Foreningen. Forleden Dag sagde en Suffragette til sin lille Datter: »Gaa ind og hent Dig et Lommetørklæde«. Hertil havde Barnet ingen Lyst og svarede derfor med megen Aandsnærværelse: »Jeg har lovet mig selv, at jeg ikke vil bruge Lommetørklæde, før Kvinderne har faaet Valgret«.

I November 1914 skal det afgøres ved Folkeafstemning i vedkommende nord-amerikanske Stater, hvorvidt Kvinderne i Montana, Nevada samt Nord og Syd Dakota skal have politisk Valgret.

Landsforbundets Vinterarbejde.

SKØNT Tusender af Kvinder nærer Haab og Forvisning om, at denne Vinters Rigsdagsarbejde skal bringe det Resultat, vi i aarevis har arbejdet for, har dette heldigvis ikke sat daarlige Spor i Landsforbundets Virksomhed.

Det vilde være saare menneskeligt, om enkelte Foreningsformænd, der Vinter efter Vinter har ofret Tid og Ulejlighed paa at skaffe Medlemmerne en god og udbytte- rig Foredragsrække, nu vilde sige: jeg har gjort, hvad jeg kunde — nu er det Rigsdagens Tur, og indenfor den kan jeg intet udrette! Derfor holder vi færre Møder i Vinter.

Det vilde være saare menneskeligt, fordi det mange Steder har været meget vanskeligt for de flinke Formænd at skaffe Foredrags-

holdere: Foreningen var maaske lille og Kassen tom — Forbindelsen med Omverdenen besværlig — og derfor kunde det knibe med at faa Talerne til at ofre to Dages Rejse paa et enkelt Foredrag, der gav ringe pekuniært Udbytte.

Men heldigvis har det jo stillet sig saaledes, at virkelig energiske og interesserede Formænd næsten altid har kunnet skaffe Talere til en Række Vintermøder, selv om Stedet laa afsides. Dels har lokale Mænd eller Kvinder været villige til at holde et Foredrag nu og da; dels har vi indenfor vort Forbund været saa lykkelige at eje kvindelige Talere, som med aldrig svigtende Beredvillighed Gang paa Gang er rejst til Landets fjerneste Egne for at henvende opmuntrende Ord til dem, der virker for den store fælles Sag.

Som sagt: det vilde være forklarligt, om den nuværende politiske Situation havde bevirket, at man hist og her forholdt sig afventende. Men dette er langt fra Tilfældet! Det synes tværtimod, som om Øjeblikkets Haab virker opmuntrende paa alle vore Medarbejdere og indeholder en Spore til

Virksomheder af Kvindens politiske Valgret i Australien og paa Ny Zealand.

En socialt interesseret Dame, Margaret Hodge, har i den sidste Tid i engelske og amerikanske Blade skrevet en Række Artikler, hvori hun skildrer forskellige Forhold i Australien og paa Ny Zealand efter Indførelsen af Kvindevalgret.

Forfatterinden har et mangeaarigt Kendskab til Landet, hendes Skildring er præget af megen Forstaaelse, og hun afholder sig omhyggeligt fra alle overdrevne Udtryk.

Da det er meget vanskeligt at faa paalidelig Oplysning om Forholdene i den fjærnt liggende Ver-

densdel, griber vi Lejligheden til at give Læserne et lille Indblik i dem ved at bringe enkelte Uddrag af Margaret Hodges Artikler.

Kvindernes Deltagelse i Valgene.

Enkelte Steder har Kvinderne stemt i et højere Procenttal end Mændene, til Trods for de meget store Vanskeligheder, de ofte maa overvinde for at naa frem til Valgstederne i dette nye og svagt befolkede Land. De store Afstande, Vejenes slette Tilstand — mange af disse er ubanede — og Besværet ved enten at skulle medføre deres Smaabørn eller faa dem passere under Fraværelsen frembyder under Tiden næsten uovervindelige Hindringer for Landets Bor-

gerinder. Ikke des mindre viste det sig, da man foreslog en Lov, der gik ud paa at fastsætte en ret høj Bøde for enhver Vælger, som undlod at melde sig til Valglisten, at dette Forslag fandt ivrig Støtte hos Kvinderne. To unge tyske Piger, der nægtede at melde sig til Valglisten — thi sagde de: »Vor Kejser vilde lade Hænderne hugge af os, hvis vi stemte« — slap kun for Bødestraf, fordi det viste sig, at de ikke havde australsk Indfødsret.

Tonen i det offentlige Liv. En ny Borgeraand.

Kvindens Valgret har hævet Tonen i det offentlige Liv. Det er en kendt Sag, at ingen Mand, som